

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Dla pracowników finansowo-księgowych ustanawia się uposażenia według poniższej tabeli:

kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
I	1.013
Ia	910
II	840
III	760
IV	692
V	622
Va	564
VI	516
VII	468
VIII	422"

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Pracownikom zatrudnionym na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu, Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, szczecińskiego, wejherowskiego i wolińskiego przysługuje dodatek lokalny w następującej wysokości:

w kategorii uposażenia	kwota dodatku
1 lub I	76
2 „ Ia	69

w kategorii uposażenia

kwota dodatku

3 lub II	61
4 „ III	57
5 „ IV	53
6 „ V	50
7 „ Va	46
8 „ VI	42
9 „ VII	38
10 „ VIII	35
11	31
12	27"

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Ustanawia się 4 stawki dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

1 stawka	227
2 „	152
3 „	114
4 „	76"

5) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Kierownictwu zakładów naprawczych parowozów i wagonów zatrudniających ponad 3000 pracowników Minister Kolei może przyznać wyższe stawki dodatku funkcyjnego niż wymienione w § 5, nie przekraczające 454 zł."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie rozciągnięcia na pracowników Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie rozciągnięcia na pracowników Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1951 r. Nr 54, poz. 379) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Pracownikom Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy przyszuje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
1 lub I	72
2 „ Ia	65
3 „ II	61
4 „ III	53
5 „ IV	50
6 „ V	46
7 „ Va	38

kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
8 lub VI	35
9 „ VII	31
10 „ VIII	27
11	23
12	19

2. Pracownikom kontroli wewnętrznej Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych przyszuje się dodatek kontrolny w następującej wysokości:

	miesięcznie złotych
Naczelnemu inspektorowi kontroli wewnętrznej	681
Starszemu inspektorowi kontroli wewnętrznej	454
Inspektorowi kontroli wewnętrznej	378

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 31 grudnia 1952 r.

w sprawie dodatkowych opłat za czynności urzędów celnych w związku z kontrolą celną, wykonywane poza miejscem lub poza godzinami urzędowania, oraz kosztów tych czynności.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za każdą czynność związaną z kontrolą celną, wykonywaną na wniosek strony przez urzędy celne poza ich miejscem urzędowania, urząd celny pobiera dodatkową opłatę w wysokości 10 zł za każdą godzinę trwania czynności, jeżeli wykonywanie jej odbywa się w godzinach od 6 do 21, a w wysokości 15 zł, jeżeli czynności dokonuje się w godzinach od 21 do 6.

2. Dodatkowe opłaty, ustalone w ust. 1, pobiera urząd celny również za czynności związane z kontrolą celną, wykonywane na wniosek strony w miejscu urzędowania, lecz poza godzinami urzędowania, ustalonymi przez Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 2. 1. Jeżeli czynność ma być wykonana poza miejscem urzędowania, lecz w miejscowości będącej siedzibą urzędu celnego, strona obowiązana jest ponieść oprócz dodatkowej opłaty koszty przejazdu pracowników celnych do miejsca wykonania czynności i z powrotem.

2. Jeżeli czynność ma być wykonana w miejscowości innej niż miejscowość, w której urząd celny ma siedzibę, strona obowiązana jest pokryć oprócz dodatkowej opłaty koszty podróży służbowej pracowników celnych, obliczone stosownie do przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 3. Przy obliczaniu czasu, za który pobiera się opłatę określoną w § 1, część godziny w ostatecznym sumowaniu liczy się za całą godzinę.

§ 4. Urząd celny może uzależnić wykonanie czynności związanej z kontrolą celną poza miejscem lub poza godzinami urzędowania od wpłacenia przez stronę dodatkowych opłat przypadających na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Jeżeli czynności urzędu celnego związane z kontrolą celną mają charakter stałego nadzoru celnego nad gospodarczą działalnością strony, Centralny Zarząd Cel może na jej wniosek zezwolić na pobieranie zryczał-